

യാചകനല്ല സദാ കാലത്തെ അധികാരിയാകൂ

ഇന്ന് വിശ്വ രചയിതാവായ ബാബ വിശ്വത്തെ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ മിലന സ്ഥാനത്തേക്ക് കുട്ടികളുടെ ആത്മീയ സദസ്സിലേക്ക് എത്തി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. വിശ്വ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ എന്താണ് കണ്ടത്? ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളായ സർവ്വ ആത്മാക്കളും യാചകരുടെ രൂപത്തിൽ ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചിലർ റോയൽ യാചകരാണ്, ചിലർ സാധാരണ യാചകരാണ്. എല്ലാവരുടെയും നാവിൽ നിന്നും അഥവാ മനസ്സിൽ നിന്നും ഇത് തരൂ, അത് തരൂ എന്ന ശബ്ദമാണ് കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. ചിലർ ധനത്തിനു വേണ്ടി യാചകരായിരുന്നു, ചിലർ സഹയോഗത്തിനു വേണ്ടി, ചിലർ സംബന്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, ചിലർ അല്പ സമയത്തെ സുഖ ശാന്തിക്കു വേണ്ടി, ചിലർ വിശ്രമത്തിനും ഉറക്കത്തിനും വേണ്ടി, ചിലർ മുക്തിക്കു വേണ്ടി, ചിലർ ദർശനത്തിനു വേണ്ടി, ചിലർ മരണത്തിനു വേണ്ടി, ചിലർ അനുയായികളെ ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി യാചകരായിരുന്നു. അങ്ങനെ അനേക പ്രകാരത്തിൽ ബാബയോട്, മഹാൻ ആത്മാക്കളോട്, ദേവതാത്മാക്കളോട്, സാകാര സംബന്ധി ആത്മാക്കളോട് - ഇത് തരൂ, അത് തരൂ എന്ന ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യാചകരുടെ ലോകം കണ്ടു കണ്ട് സ്വരാജ്യ അധികാരികളുടെ സദസ്സിൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അധികാരികൾ അത് തരൂ, ഇത് തരൂ എന്ന് സങ്കല്പത്തിൽ പോലും യാചിക്കില്ല. തരൂ തരൂ എന്നത് യാചകരുടെ ശബ്ദമാണ്. അധികാരിയുടെ വാക്കുകൾ ഇതെല്ലാം അധികാരമാണ് എന്നായിരിക്കും. അപ്രകാരം അധികാരി ആത്മാവായല്ലോ അല്ലേ ! ദാതാവായ ബാബ, കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ സർവ്വ അവിനാശി പ്രാപ്തികളുടെ അധികാരം സ്വാഭാവികമായി തന്നെ നൽകി. എല്ലാവരും തന്നെ ഒരു വാക്കിന്റെ സങ്കല്പമെടുത്തു - എന്റെ ബാബ, ബാബ ഒരൊറ്റ വാക്കിൽ പറഞ്ഞു സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെ ലോകം നിന്റെ. ഒരേ ഒരു സങ്കല്പം അഥവാ വാക്ക് അധികാരിയാക്കി മാറ്റുവാൻ നിമിത്തമായി. എന്റെയും നിന്റെയും. ഈ രണ്ടു വാക്കുകളാണ് ചക്രത്തിൽ കൂടുകുന്നതും, ഇതേ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ് സർവ്വവിനാശിയും ദുഃഖമയവുമായ ചക്രത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ അധികാരിയാക്കി മാറ്റുന്നതും. അനേക ചക്രങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരായി ഒരു സ്വദർശന ചക്രമെടുത്തു അതായത് സ്വദർശന ചക്രധാരിയായി മാറി. എപ്പോഴെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ശരീരം-മനസ്സ്-ധനം-ജനം-സംബന്ധ സമ്പർക്കം എന്നിവയുടെ ചക്രത്തിൽ കൂടുങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം സ്വദർശന ചക്രം വിട്ടു കളഞ്ഞതാണ്. സ്വദർശന ചക്രം സദാ ഒരു വിരലിലാണ് കാണിക്കുന്നത്. രണ്ടു വിരലിലോ അഞ്ചു വിരലിലോ കാണിക്കാറില്ല. ഒരു വിരൽ എന്നാലർത്ഥം ഒരു സങ്കല്പം - "ഞാൻ ബാബയുടെ, ബാബ എന്റെ" ഈ ഒരൊറ്റ സങ്കല്പമാകുന്ന വിരലിലാണ് സ്വദർശന ചക്രം കറങ്ങുന്നത്. ആ ഒരെണ്ണം വിട്ട് അനേക സങ്കല്പങ്ങളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അനേകം ചുഴികളിൽ കൂടുങ്ങി പോകുന്നു. സ്വദർശന ചക്രധാരി എന്നാൽ സ്വയത്തെ ദർശിക്കുക, സദാ കാലം പ്രസന്നചിത്തനായിരിക്കുക. സ്വദർശനമില്ലെങ്കിൽ പ്രസന്നചിത്തനു പകരം പ്രശ്നചിത്തനായിരിക്കും. പ്രസന്നചിത്തനെന്നാൽ അവിടെ യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. സദാ സ്വദർശനത്തിലൂടെ പ്രസന്നചിത്തനെന്നാൽ സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ അധികാരി. സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ബാബക്കു മുന്നിൽ യാചക രൂപമില്ല. ഈ പണി ചെയ്യൂ അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യിപ്പിക്കൂ, ഈ അനുഭവം ചെയ്യൂ അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യിപ്പിക്കൂ, ഈ വിഷ്ണു ഇല്ലാതാക്കൂ. മാസ്റ്റർ ദാതാവിന്റെ ദർബാറിൽ എന്തെങ്കിലും അപ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുമോ? അവിനാശിയായ സ്വരാജ്യം, ആ രാജ്യത്തിൽ സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെ ഭണ്ഡാര നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭണ്ഡാര നിറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടാകുമോ? ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ അവിനാശിയായ അളവറ്റ ഖജനാവുകൾ സ്വാഭാവികമായും നൽകുന്നവനോട് പറയേണ്ടതോ ചോദിക്കേണ്ടതോ ആയ ആവശ്യമുണ്ടോ. നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ചിന്തിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കോടിമടങ്ങ് അധികമാണ് ബാബ സ്വയം നൽകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സങ്കല്പത്തിൽ പോലും യാചിക്കരുത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം അധികാരി. അപ്രകാരം അധികാരിയായോ? എല്ലാം നേടി കഴിഞ്ഞു എന്ന പാട്ടു പാടുന്നുണ്ടല്ലോ! അതോ ഇപ്പോൾ ഇത് കിട്ടണം, ഇത് കിട്ടണം....ഈ പരാതിയുടെ ഗീതം പാടുന്നുണ്ടോ. എവിടെ ഓർമ്മയുണ്ടോ അവിടെ പരാതിയില്ല. പരാതിയുള്ളിടത്ത് ഓർമ്മയില്ല. മനസ്സിലായോ!

ഇടക്കിടക്ക് രാജ്യാധികാരി സ്ഥിതിയുടെ ഡ്രസ്സ് മാറ്റി ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്ന യാചക സ്ഥിതിയുടെ പഴയ ഡ്രസ്സ് ധരിക്കുന്നില്ലല്ലോ? സംസ്കാരമാകുന്ന പെട്ടിയിൽ ആ ഡ്രസ്സ് ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. പെട്ടി സഹിതം ആ സ്ഥിതിയാകുന്ന ഡ്രസ്സ് കത്തിച്ചു കളഞ്ഞാ അതോ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ എടുക്കാൻ അരികിലേക്ക് മാറ്റി വെച്ചിരിക്കുകയാണോ. സംസ്കാരത്തിൽ പോലും അംശമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു നിറമുള്ളവരാകും - ഇടയ്ക്ക് യാചകൻ ഇടയ്ക്ക് അധികാരി, അതിനാൽ സദാ ഒരേ ഒരു ശ്രേഷ്ഠ നിറത്തിൽ

ലിരിക്കൂ. പഞ്ചാബുകാർ നിറം പിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥരല്ലേ. മോശമായ നിറമുള്ളവരല്ലല്ലോ, പിന്നെ രാജസ്ഥാൻകാർ രാജ്യാധികാരികളാണല്ലോ. അധീനതയുടെ സംസ്കാരമേ ഇല്ല. സദാ രാജ്യാധികാരി. മൂന്നാമതായി ഇൻഡോറുകാർ - സദാ മായക്ക് ഉപരിയായിരിക്കുന്നവർ, ഇൻ ഡോർ. അകത്തിരിക്കുന്നവർ എന്നാലർത്ഥം സദാ ബാബയുടെ ഛത്രാശ്രയയിൽ ഇരിക്കുന്നവർ. അപ്പോൾ മായാജീത്തായില്ലേ. നാലാമത്തെ ഗ്രൂപ്പ് - മഹാരാഷ്ട്ര എന്നാലർത്ഥം മഹാൻ ആത്മാ. എല്ലാവരിലും മഹാൻ. സങ്കല്പം വാക്ക് കർമ്മം ഇവ മൂന്നും മഹത്തരത്തിലും മഹത്തായത്. മഹാൻ ആത്മാക്കളെന്നാൽ സമ്പന്ന ആത്മാക്കൾ. നാലു ഭാഗത്തെ നാലു നദികൾ ഒന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ് പക്ഷെ എല്ലാവരും സർവ്വ പ്രാപ്തി സ്വരൂപ അധികാരികൾ തന്നെ അല്ലേ. നാലു കുട്ടർക്കുമിടയിൽ അഞ്ചാമന്മാരാണ് ഡബിൾ വിദേശികൾ. അഞ്ചു നദികൾ ഒന്നിക്കുന്നത് എവിടെയാണ്? മധുബന്റെ തീരത്ത്. നദികളുടെയും സാഗരത്തിന്റെയും മിലനമാണ്. ശരി.

സദാ സ്വരാജ്യ അധികാരികളും, സ്വദർശന ചക്രധാരികളും, സദാ പ്രസന്നചിത്തരുമായവർക്ക്, സർവ്വ വജനാവുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മഹാൻ ആത്മാക്കൾക്ക്, യാചകത്വം സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നു പോലും സമാപ്തമാക്കിയവർക്ക്, ദാതാവിന്റെ സമ്പന്നരായ കുട്ടികൾക്ക് അവിനാശി ബാപ്തദായുടെ "അമർ ഭവ" യുടെ സദാ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി ബാപ്തദായുടെ കൂടിക്കാഴ്ച

1) എത്ര ഭാഗ്യശാലികളാണ്, എവിടെ നിന്നെല്ലാമുള്ള കൊമ്പുകളെ ഒരു വൃക്ഷമാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ഒരേ ഒരു വൃക്ഷത്തിലേതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ അല്ലേ. എല്ലാവരും ഒരൊറ്റ ചന്ദനത്തടിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മുൻപ് എന്തൊക്കെ തരം തടികളായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ചന്ദന വൃക്ഷത്തിന്റെ തടിയായിരിക്കുന്നു. ചന്ദനം സുഗന്ധം നൽകുന്നു. സത്യമായ ചന്ദനത്തിനു മൂല്യം എത്ര അധികമാണ്. എത്ര കരുതലോടെയാണ് ചന്ദനം സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നത്. അപ്രകാരം ചന്ദന സമാനം സുഗന്ധം പരത്തുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ ബാബയും സദാ കൂടെ നിർത്തുന്നു, ഒന്ന് ബാബ സദാ കൂടെ നിർത്തുന്നു, രണ്ട് വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ അമൂല്യ രത്നങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ വിശ്വത്തിനറിയില്ല, മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ എത്ര ഉയർന്ന ദൃഷ്ടിയോടെയായിരിക്കും നോക്കുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉയർന്ന ദൃഷ്ടി യോടെ നോക്കി കാണുന്നതു പോലെ നിങ്ങൾ ജ്ഞാന നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി കാണും. എത്ര മൂല്യമുള്ള വരായി. ആകെ ചെയ്തത് ചന്ദന വൃക്ഷത്തിലേക്കു വന്നു, ഭഗവാന്റെ കൂട്ടുകാരായി മാറി. സദാ സ്വയത്തെ ബാബയുടെ കൂടെ കഴിയുന്ന പ്രശസ്തരായ ആത്മാക്കളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ! എത്ര പ്രശസ്തരായി കഴിഞ്ഞു - ഇന്നും ജഡ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ പൂജിക്കപ്പെടുകയും മഹിമ പാടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കല്പം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ പ്രശസ്തരാണ്.

വീട്ടിലിരിക്കെ കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലിയായി മാറി അല്ലേ. ഭാഗ്യം നിങ്ങളെ തേടി വന്നു. നിങ്ങൾ ഭാഗ്യത്തിനു പിറകെ പോയില്ല പക്ഷെ ഭാഗ്യം നിങ്ങളെ തേടി വീട്ടിൽ വന്നു. ഇത്രയും ഭാഗ്യശാലികൾ മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമോ ! ജീവിതം തന്നെ ശ്രേഷ്ഠമായി തീർന്നു. ജീവിതമെന്നു പറയുന്നത് ഒരു മണിക്കൂറിന്റെയോ രണ്ടു മണിക്കൂറിന്റെയോ അല്ല. ജീവിതം സദാ ഉള്ളതാണ്. യോഗിയായല്ല മാറിയാൽ യോഗി ജീവിതം നയിക്കുന്നവരായി അതായത് നിരന്തര യോഗിയായി. നിരന്തര യോഗികൾക്ക് കഴിക്കുമ്പോഴും -കൂടിക്കുമ്പോഴും-നടക്കുമ്പോഴും-കറങ്ങുമ്പോഴും ബാബയും ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണെന്നതുമാ യിരിക്കും സ്മൃതിയിൽ. അച്ഛനെ പോലെ കൂട്ടി. അച്ഛന്റെ ഗുണങ്ങൾ കൂട്ടികളുടേത്. അച്ഛന്റെ കാര്യം കൂട്ടികളുടേതും - ഇതിനെ പറയാം യോഗീ ജീവിതം അപ്രകാരം യോഗികൾ - ആരാണോ സദാ ഈശ്വര പ്രേമത്തിൽ മഗ്നമായിരിക്കുന്നത്, അവർ സദാ ഹർഷിതരായിരിക്കും. മനസ്സിന്റെ ഉല്ലാസം ശരീരത്തിലും കാണുവാൻ സാധിക്കും. സർവ്വ പ്രാപ്തി സ്വരൂപർ തന്നെയാണല്ലോ. സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ ഉള്ളിടത്ത് സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ദുഃഖത്തിന്റെ പേരടയാളം ഉണ്ടാവില്ല. സദാ സുഖ സ്വരൂപർ എന്നാലർത്ഥം സദാ സന്തുഷ്ടർ. അല്പം പോലും ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് ആകർഷണമില്ല. ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് ബുദ്ധി പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ബുദ്ധി പോവുക എന്നാലർത്ഥം ആകർഷണം, സദാ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്നവർക്ക് ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് ആകർഷണമുണ്ടാവില്ല. ആകർഷണം ഉണ്ടെങ്കിൽ സന്തുഷ്ടരല്ല. അപ്പോൾ സദാ സന്തുഷ്ടരാണ്. സമ്പത്ത് സദാ കാലത്തേക്കാണ്. ഇത് തന്നെയാണ് വിശേഷത.

സംഗമയുഗം - വരദാനങ്ങളുടെ യുഗമാണ്. വരദാനങ്ങളുടെ യുഗത്തിൽ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവർ സദാ വരദാനികളായിരിക്കും. വരദാനമുണ്ടെങ്കിൽ പരിശ്രമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. കഷ്ടപ്പാടുള്ളിടത്ത് വരദാനമി

ല്ല. നിങ്ങൾക്കു രാജ്യഭാഗ്യം വരദാനത്തിലൂടെയാണോ പ്രാപ്തമായത് അതോ പരിശ്രമത്തിലൂടെയാണോ? വരദാതാവിന്റെ കൂട്ടിയായി, വരദാനം പ്രാപ്തമായി. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വരദാനം - അവിനാശി ഭവ. അവിനാശിയായി മാറുമ്പോൾ അവിനാശി സ്വന്തം സ്വാഭാവികമായും പ്രാപ്തമാകുന്നു. അവിനാശി യുഗത്തിൽ അവിനാശി ആത്മാക്കളായി മാറി. വരദാതാവ് അച്ഛനായി മാറി, വരദാതാവ് ശിക്ഷകനായി മാറി, വരദാതാവ് സർഗ്ഗരൂപായി മാറി - ഇനി മറ്റെന്തു വേണം. അങ്ങനെയുള്ള സ്മൃതി സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവിനാശി എന്നാലർത്ഥം സദാ ഏകരസ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവർ. ഇടയ്ക്ക് ഉയർന്നും ഇടയ്ക്ക് താഴ്ന്നും അല്ല കാരണം അച്ഛന്റെ സ്വന്തമാണ് കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്, വരദാനം പ്രാപ്തമായി പിന്നെ എന്തിനാണ് താഴേക്ക് വരുന്നത്, സദാ ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്ന മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ്, ഇത് സദാ ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ. ബാബയുടെ കൂട്ടിയായി വിശേഷാൽമാവായി മാറി. വിശേഷാൽമാവിന്റെ ഓരോ സങ്കല്പവും ഓരോ വാക്കും കർമ്മവും വിശേഷമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ വാക്കും കർമ്മവും സങ്കല്പവും മറ്റ് ആത്മാക്കൾക്കു വിശേഷതയുള്ളവരാകുന്നതിനു പ്രേരണ നൽകുന്നു. ഈ സാധാരണ ലോകത്തിൽ സാധാരണ രൂപത്തിലിരുന്നു കൊണ്ടും വേറിട്ടും ബാബയ്ക്കു പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. താമരപൂ പോലെ. ചെളിയിൽ പൂണ്ടു പോകുന്നവരല്ല, മറ്റുള്ളവരെ ചെളിയിൽ നിന്നും പുറത്തെടുക്കുന്നവരാണ്. അനുഭവിക്കുക ഒരിക്കലും കൂടുങ്ങി പോകുന്ന ചതി സംഭവിക്കില്ല. ശരി.

2) സദാ സ്വയത്തെ നിശ്ചയ ബുദ്ധി വിജയി രത്നമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സദാ നിശ്ചയ ബുദ്ധി എന്നാലർത്ഥം സദാ വിജയി. എവിടെ നിശ്ചയമുണ്ടോ അവിടെ വിജയമുണ്ട്. വിജയമില്ലെങ്കിൽ എവിടെയോ നിശ്ചയത്തിൽ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വയത്തിലുള്ള നിശ്ചയക്കുറവുകളെ, ബാബയിലുള്ള നിശ്ചയ കുറവുകളെ, ജ്ഞാനത്തിലുള്ള നിശ്ചയ കുറവുകളെ, എവിടെയോ നിശ്ചയത്തിൽ കുറവ് എന്നാലർത്ഥം വിജയമില്ല. നിശ്ചയത്തിന്റെ അടയാളമാണ് വിജയം. അനുഭവം ഉണ്ടല്ലോ അല്ലേ. നിശ്ചയ ബുദ്ധിയെ മായക്ക് ഒരിക്കലും ഇളക്കുവാനാവില്ല. അവർ മായയെ ഇളക്കുന്നവരായിരിക്കും, സ്വയം ഇളക്കുന്നവരല്ല. നിശ്ചയത്തിന്റെ അടിത്തറ അചഞ്ചലമാണെങ്കിൽ സ്വയം അചഞ്ചലമായിരിക്കും. അടിത്തറ ഏതുപോലെയാണോ അതുപോലെ ബലമുള്ളതായിരിക്കും കെട്ടിടം. നിശ്ചയത്തിന്റെ അടിത്തറ ഉറച്ചതാണെങ്കിൽ കർമ്മമാകുന്ന ബിൽഡിംഗ് അചഞ്ചലമായിരിക്കും. മായയെ നല്ലതു പോലെ മനസ്സിലായല്ലോ അല്ലേ. മായ എന്തുകൊണ്ട് എപ്പോൾ വരുന്നു - ഇത് മനസ്സിലായല്ലോ. ആർക്കാണോ മായ വരുന്ന രീതികൾ അറിയാവുന്നത്, അവർ സദാ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. ഇന്ന വഴിക്ക് ഇപ്രകാരം ശത്രുക്കൾ വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് അറിയാമെങ്കിൽ സുരക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കും അല്ലേ. നിങ്ങൾ വിവേകശാലിയാണെങ്കിൽ മായ എങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്യും, മായ തോൽക്കുക തന്നെ വേണം. സദാ വിജയി രത്നങ്ങളാണ്, കല്പ കല്പത്തെ വിജയികളാണ് എന്ന സ്മൃതിയിൽ സമർത്ഥരായി മാറി മുന്നേറികൊണ്ടിരിക്കൂ. ദുർബ്ബലമായ തളിരിലകൾ കിളികൾ കൊത്തിക്കൊണ്ടു പോകും, അതുകൊണ്ട് ബലമുള്ളവരാകൂ. ഉറച്ചവരായാൽ മായയാകുന്ന കിളി കൊത്തിപ്പിടിക്കില്ല. സുരക്ഷിതരായിരിക്കും.

3) സദാ ശാന്തി സാഗരന്റെ സന്താനം ശാന്ത സ്വരൂപ ആത്മാവായി മാറിയോ? ഞാൻ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്ന ആത്മാവാണ്, ഈ ലഹരി ഉണ്ടോ? സ്വയർമ്മം ശാന്തി, കർത്തവ്യം വിശ്വ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുക. സ്വയം ശാന്ത സ്വരൂപമായിട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ വിശ്വ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. ശാന്തി സാഗരനായ ബാബയുടെ വിശേഷ സഹായോഗി ആത്മാക്കളാണ്. ബാബയുടെ ജോലി ഇതാണെങ്കിൽ കൂട്ടികളുടെ ജോലിയും ഇതു തന്നെയാണ്. സ്വയം സദാ ശാന്തമായിരിക്കൂ, അശാന്തിയുടെ പേരടയാളം പോലുമില്ലാതെ. അശാന്തിയുടെ ലോകം വിട്ടു പോയ്ക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ശാന്തിയുടെ ദേവനും ദേവിയുമൊക്കെയായിരിക്കുന്നു. ശാന്തി ദേവാ എന്നു പറയാറില്ലേ. ശാന്തി നൽകുന്നവർ ശാന്തി ദേവനും ദേവിയുമായി. ഇക്കാര്യത്തിൽ സദാ മുഴുകിയിരിക്കുമെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും മായാജീത്തായി തീരും. എവിടെ ശാന്തി ഉണ്ടോ അവിടെ മായ എങ്ങനെ വരും. ശാന്തി എന്നാലർത്ഥം പ്രകാശത്തിനു മുന്നിൽ അന്ധകാരത്തിനു 'നിൽക്കാനാവില്ല'. അശാന്തി ഓടി പോയി, അരകല്പത്തേക്ക് വിട വാങ്ങി. അപ്രകാരം വിട നൽകുന്നവരാണല്ലോ അല്ലേ ! ശരി.

വരദാനം :- അമൃതവേളയുടെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി മഹാനായി തീരുന്ന വിശേഷ സേവാധാരിയായി ഭവിക്കൂ.

സേവാധാരി എന്നാലർത്ഥം കണ്ണുകൾ തുറക്കുന്നതു മുതൽ ബാബയുടെ കൂടെ ബാബയ്ക്കു സമാനമായ സ്ഥിതി അനുഭവം ചെയ്യുന്നവർ. അവർക്ക് വിശേഷ വരദാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന സമയം അറിയാം, അവർ ആ വരദാനങ്ങൾ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, അവരാണ് വിശേഷ സേവാധാരികൾ. ഈ അനുഭവമില്ലെങ്കിൽ

സാധാരണ സേവാധാരിയായിരിക്കും. വിശേഷപ്പെട്ടവരാകില്ല. ആർക്കൊന്നോ അമൃതവേളയുടെ, സങ്കല്പത്തിന്റെ, സമയത്തിന്റെ, സേവനത്തിന്റെ മഹത്വം അറിയാവുന്നത് അവർ മഹാനായി തീരും. അവർ മറ്റുള്ളവർക്ക് മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്ത് അവരെയും മഹാനാക്കി തീർക്കും.

സ്ലോഗൻ:- ജീവിതത്തിന്റെ മഹാനത സത്യതയുടെ ശക്തിയാണ്, സർവ്വ ആത്മാക്കളും അതിനു മുന്നിൽ സ്വതവേ തല കുനിക്കും.